

Sygn. akt V KK 462/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2021r.

sprawy **M.B.**

skazanego za czyn z art. 178a§4 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 14 kwietnia 2021r., sygn. akt IV Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 7 sierpnia 2020r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący zarzucił w niej Sądowi Odwoławczemu rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 427§3 k.p.k. w zw. z art. 170§1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez nie uwzględnienie zgłoszonych na rozprawie w dniu 14.04.2021r. wniosków dowodowych w postaci: opinii o pracowniku (k. 88), zaświadczenia o zarobkach, dokumentacji ginekologicznej partnerki skazanego – świadczącej o ciąży, a także wniosku o ponowne odebranie

wyjaśnień od skazanego, podczas gdy wnioski te nie mogły być powołane przed sądem pierwszej instancji (ponieważ skazany nie był świadomy swoich praw, a jego sytuacja rodzinna była inna), a miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy i wymiaru kary orzeczonej wobec skazanego – skutkowało ono rażącą niewspółmiernością kary wymierzonej M.B..

W treści uzasadnienia kasacji skarżący podniósł ponadto, że złożony wniosek dowodowy nie przyczyniłby się do przedłużenia prowadzonego postępowania, a miałby wpływ na wymiar kary. Wskazał też, że niezrozumiałe jest, dlaczego Sąd nie odniósł się do tej kwestii przy sporządzaniu uzasadnienia wyroku.

Na wstępie zważyć trzeba, że analiza postawionego w kasacji zarzutu prowadzi do wniosku, że w istocie odnosi się on do wyeksponowanej przez obrońcę kwestii niewspółmierności orzeczonej wobec skazanego kary. Wnioskowane przez niego dowody, jak wynika z treści złożonego wniosku, nie miały żadnego przełożenia na ustalenia faktyczne dotyczące przypisanego skazanemu czynu. A skoro miały one mieć wpływ wyłącznie na wymiar orzeczonej wobec skazanego kary, podniesiony zarzut, w świetle dyspozycji art. 523§1 k.p.k., jest, w postępowaniu kasacyjnym, niedopuszczalny.

Jedynie na marginesie należy zatem wskazać, że Sąd Okręgowy nie mógł naruszyć art. 427 k.p.k. – przepis ten nie jest nawet adresowany do Sądu II instancji, a jedynie określa zasady konstrukcji środka odwoławczego.

Odnośnie zaś argumentacji obrony wskazującej na naruszenie przez Sąd Odwoławczy art. 170§1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. należy dostrzec, że w toku postępowania odwoławczego, na rozprawie w dniu 14 kwietnia 2021r., Sąd Okręgowy wskazał podstawy podjętej decyzji procesowej, tj. uznał, że złożony wniosek dowodowy nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (k. 99). Powielanie argumentacji uzasadniającej oddalenie wniosku dowodowego w pisemnych motywach orzeczenia było zatem zbędne.

Co więcej, analiza rozważań Sądu Odwoławczego zaprezentowanych w uzasadnieniu orzeczenia pozwala ustalić, dlaczego nie podzielił on ocen obrony odnośnie wymierzonej wobec skazanego kary, jak również świadczy o tym, że przeanalizował on argumentację Sądu Rejonowego w tym zakresie.

W konsekwencji powyższego Sąd Okręgowy uznał stanowisko Sądu I instancji za prawidłowe, a jego rozważania za wnikliwe.

Przy okazji można dodać, że Sąd I instancji ustalał okoliczności wpływające na wymiar kary w oparciu o dostępny w chwili rozstrzygania sprawy materiał dowodowy (i wziął pod uwagę sytuację rodzinną skazanego, a mianowicie okoliczność, że jest on ojcem małoletniego dziecka). Późniejsze zmiany sytuacji życiowej, w szczególności wydarzenia, na które miał on bezpośredni wpływ, nie mogą stanowić skutecznych podstaw do podważania ocen dokonanych przez Sąd rozpoznający sprawę w I instancji w zakresie wymiaru kary, w szczególności prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia o karze, czy, tym bardziej, do uchylenia orzeczenia w całości, o co w przedmiotowej sprawie wniosła obrona. Okoliczności takie mogą być ewentualnie brane pod uwagę w postępowaniu wykonawczym.

Co więcej, właściwości i warunki osobiste sprawcy są wyłącznie jednym z elementów branych pod uwagę przy wymiarze kary i nie mogą one samorzutnie przeważać nad pozostałymi przesłankami określonymi w art. 53 k.k. Bezrefleksyjne przyznanie prymatu tej przesłance, tym bardziej po dopuszczeniu możliwości uwzględniania w toku postępowania odwoławczego zmian sytuacji życiowej podsądnego po nieprawomocnym skazaniu, nie tylko wypaczałoby proces wymiaru kary, ale także stanowiłoby szerokie pole do manipulacji.

Podsumowując, skarżący nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.